

РЕШЕНИЕ

№ 1338

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10570** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на Началника на 02 РУ – СДВР, срещу Решение от 26.08.2024 г., постановено по НАХД № 12179/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 38 от 27.07.2023 г., издадено от касатора, с което на П. К. М., на основание чл. 218б от НК е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лева, за престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, че съдът неправилно е достигнал до извода, че са налице непълноти и неясно описание на нарушението. Счита, че фактическата обстановка съответства на състава на чл. 194, ал.3, вр. ал.1 от НК и чл. 218б, ал.1 от НК, в която насока са приобщените

доказателства. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба и поддържани в депозирана на 05.12.2024г. писмена молба по хода на делото на процесуалния представител на касатора се иска отмяна на въззивното решение и постановяване на друго, с което издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира се присъждането на разноси за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника.

Ответникът по касационната жалба - П. К. М., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С наказателно постановление № 38 от 27.07.2023 г., издадено от началника на 02 РУ - СДВР, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 218б от НК, на П. К. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева за извършено престъпление от общ характер по чл. 194, ал. 3 от НК – на 20.12.2022 г. в [населено място], [улица], служители на ЦГМ С.-град, са поставили блокиращо устройство (скоба), за паркиране в „зелена зона“ на автомобил Рено, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. М., като посоченият автомобил е напуснал зоната заедно с поставената скоба, без да заплати, необходимата такса, като стойността на скобата, заключващият механизъм - блокиращ бастун е 450 лева, с намерение противозаконно да го присвои.

В наказателното постановление е посочено, че същото се издава въз основа на постановление за прекратяване на наказателно производство по пр. пр. № 12689/2023г. по описа на Софийска районна прокуратура (СРП), съгласно което съставената прокурорска преписка № 12689/2023г. е изпратена на Началника на 02 РУ – СДВР за налагане на административно наказание по реда на чл. 218б от ЗАНН.

Именно в тази връзка началника на 02 РУ-СДВР е издал визираното наказателно постановление.

Фактическа обстановка СРС е приел за установена по несъмнен и категоричен начин, въз основа на наличните писмени доказателства - материали по прокурорската преписка. Установил е, че на процесиите време и място на автомобила, собственост на М., е била поставена скоба на стойност 450 лева; след поставянето на скобата, служителите на ЦГМ не са наблюдавали автомобила непрекъснато; след около 2 часа са забелязали, че автомобилът го няма на процесното място, както и скобата.

От правна страна съдът е намерил, че НП е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН. Според решаващия състав, при издаване на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да отмени наказателното постановление обаче СРС е приел, че наказателното постановление е необосновано, като повдигнатото с него обвинение не е доказано по несъмнен и категоричен начин.

Настоящата инстанция споделя направените от въззивния съд правни изводи, с изключение на приетото, че при издаването на НП не са допуснати съществено нарушение на процесуалните правила. В НП в противоречие с изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН липсва пълно и точно описание на нарушението (в случая престъпление по чл.194, ал.3, вр. с ал.1 НК – маловажен случай на кражба, наказуем по реда на чл.218б, ал.1 от НК) и на обстоятелствата, при които е извършено, както и на всички останали обстоятелства, от значение за приложението на чл. 218б от НК. Лаконично е посочено – „на 20.12.2022 г. в [населено място], [улица], автомобил „Рено“, с посочен рег. номер, собственост на П. К. М. е напуснал зона за паркиране „зелена зона“, заедно с поставената от служители на ЦГМ скоба, без да заплати необходимата такса. Фактическият състав на престъплението по чл.194, ал.1 от НК изисква обаче, лицето да отнеме чужда движима вещ от владението на друго без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои. Подобни обстоятелства не са описани в мотивната част на НП.

В случая, както правилно в мотивите на въззивното решение е прието, от събраните по делото доказателства не може да се приеме, че е установено по безспорен начин, че

на 20.12.2022 г., жалбоподателят е извършил някакво противозаконно деяние, респ. престъпление или административно нарушение. Напротив, липсват каквито и да е доказателства, в тази връзка. Липсват доказателства за това: от кого е установен момента на извършване на евентуалното деяние; кой е управлявал автомобила, кой е свалил визираната скоба и какво е станало с нея след това. При тези толкова много неясноти, АНО позовавайки се на предположения е повдигнал административно обвинение на жалбоподателя. Административно наказващият орган е предприел реализиране на административно - наказателната отговорност на жалбоподателя без да са спазени законовите изискванията и реда за това, като не е събрал доказателства за предпоставките за прилагане на чл.218б от НК. По делото не са представени и доказателства относно условието на чл. 218б, ал. 2, т. 1 от НК.

По изложените съображения решението на въззивният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.08.2024 г., постановено по НАХД № 12179/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.